

Advies nr. 80/2019 van 3 april 2019

Betreft: Advies betreffende het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (CO-A-2019-064)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikel 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Pieter De Crem, Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, ontvangen op 6 februari 2019;

Gelet op het verslag van de heer Willem Debeuckelaere;

Brengt op 3 april 2019 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Minister van Veiligheid en van Binnenlandse Zaken vraagt de Autoriteit om advies over het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten* (hierna het voorontwerp van wet).
2. Het voorontwerp van wet strekt ertoe enkele wijzigingen aan te brengen aan art. 6 van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten*, met name om te voldoen aan bepaalde voorschriften die worden aanbevolen door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, eveneens gekend als ICAO (International Civil Aviation Organization)

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

a. Wijziging van art. 6, §2 van de wet van 19 juli 1991

3. De eerste wijziging heeft betrekking op **art. 6, §2, lid 1** van voormelde wet van 19 juli 1991 en is erop gericht dat de identiteitskaart en de vreemdelingenkaart voortaan enkel de handtekening van de houder en de persoonsgegevens die met het blote oog zichtbaar en elektronisch leesbaar zijn, bevatten.
4. Art. 6, §2, lid 1 van de wet van 19 juli 1991 stelt in zijn huidige vorm dat de identiteitskaart en de vreemdelingenkaart volgende gegevens bevatten: naast de handtekening van de houder, hetzij de handtekening van de gemeenteambtenaar die de kaart aflevert, hetzij, wanneer de kaart wordt afgeleverd door De Post NV van publiek recht, deze van de persoon van deze onderneming daartoe gemachtigd overeenkomstig de nadere regels vastgesteld bij het koninklijk besluit, bedoeld in § 1, tweede lid. Zij bevat bovendien persoonsgegevens die zowel met het blote oog zichtbaar zijn als op elektronische wijze leesbaar zijn.
5. Dit betekent dus dat door de wijziging zoals voorzien in het voorontwerp van wet de handtekening van de gemeenteambtenaar die de kaart uitreikt, niet langer is vereist. De Memorie van Toelichting stelt daaromtrent dat deze met het blote oog zichtbare vermelding een persoonsgegeven is dat geen enkel nut heeft voor wie de identiteitskaart moet lezen. Het betreft louter administratieve informatie met betrekking tot het interne beheer van de gemeente.

6. Omwille van het feit dat de gemeente op basis van art. 6, §1, lid 4 van de wet van 19 juli 1991 De Post NV van publiek recht kan machtigen tot het afgeven van identiteitskaarten en vreemdelingenkaarten volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning, leidt dit ertoe dat deze redenering mutatis mutandis eveneens geldt voor de handtekening van de persoon van De Post NV daartoe gemachtigd.
7. De tweede wijziging betreft **art. 6, §2, lid 2** van de wet van 19 juli 1991, meer bepaald het gegeven "5° geboorteplaats en –datum". Door deze wijziging maakt het gegeven geboorteplaats niet langer deel uit van de lijst die zowel met het blote oog zichtbare als elektronisch leesbare gegevens van persoonlijke aard betreft. De Memorie van Toelichting verklaart dat de schrapping van dit gegeven is gerechtvaardigd omdat het niet alleen geen relevante rol speelt bij het identificeren van een burger, maar het ook geen vermelding is die werd vastgelegd door ICAO.
8. De wijziging van art. 6, §2, lid 2 van de wet van 19 juli 1991 moet echter wel samen worden gelezen met de wijziging van **art. 6, §2, lid 3** van de wet van 19 juli 1991, waardoor het gegeven geboorteplaats wordt toegevoegd aan de lijst die de elektronisch leesbare gegevens van persoonlijke aard betreft. Aldus houdt dit in dat informatie omtrent de geboorteplaats niet langer met het blote oog zichtbaar zal zijn, maar wel nog elektronisch zichtbaar.
9. **Art. 6, §2, lid 3**¹ van de wet van 19 juli 1991 wordt door het voorontwerp van wet ook aangepast voor wat betreft het gegeven "7° de in art. 374/1 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vermelding". Dit gegeven wordt geschrapt uit de lijst die de elektronisch leesbare gegevens van persoonlijke aard betreft. Dit volgt uit art. 374/1 Burgerlijk Wetboek², waarvan de inwerkingtreding weliswaar vooralsnog onbepaald is.

---

¹ In art. 2, 3° van het voorontwerp van wet wordt gesteld dat het punt 7° van het tweede lid van paragraaf 2 wordt geschrapt, maar de adviesaanvrager bevestigde dienaangaande dat het punt 7° van het derde lid van paragraaf 2 wordt geïnterpreteerd.

² Wetswijzigingen aangaande art. 374/1 Burgerlijk Wetboek:

- Wet van 22 mei 2014 tot wijziging van diverse bepalingen ter voorkoming van internationale kinderontvoering door een ouder:

Art. 2. In het Burgerlijk Wetboek wordt een artikel 374/1 ingevoegd, luidende :

"Art. 374/1. De ouder aan wie het gezag over de persoon van het kind is toevertrouwd, ofwel luidens de in artikel 1288 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde overeenkomst die werd gehomologeerd met toepassing van artikel 1298 van hetzelfde Wetboek, ofwel ingevolge de overeenstemming tussen de ouders die werd bekrachtigd overeenkomstig artikel 1256 van hetzelfde Wetboek, ofwel bij beslissing van de voorzitter van de rechtbank rechtsprekend in kortgeding, overeenkomstig artikel 1280 van hetzelfde Wetboek, ofwel bij rechterlijke uitspraak met toepassing van de artikelen 223 of 374, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, mag de rechter verzoeken voor te schrijven dat op het op naam van het kind afgegeven identiteitsdocument en paspoort wordt vermeld dat het zonder de instemming van die ouder geen buitengrens mag overschrijden van de ruimte als bepaald in de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het tussen de regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen.

Als het ouderlijk gezag gezamenlijk door de vader en de moeder van het kind wordt uitgeoefend, komt het recht om te verzoeken om de toevoeging van de in het eerste lid bedoelde vermelding toe aan die ouder over wie de rechter heeft bepaald dat het kind in het bevolkingsregister wordt ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf.

10. Ingevolge de wet van 22 mei 2014 *tot wijziging van diverse bepalingen ter voorkoming van internationale kinderontvoeringen door een ouder*, was een vermelding op de chip van de identiteitskaart nodig met betrekking tot het feit dat een minderjarige het grondgebied van de Schengen-ruimte niet mag verlaten. Echter, doordat de wet van 30 juli 2018 *tot wijziging van diverse bepalingen betreffende een uitreisverbod, de aflevering, ongeldigverklaring en intrekking van reisdocumenten en identiteitsdocumenten voor niet-ontvoogde minderjarigen*, art. 374/1 Burgerlijk Wetboek op dit punt wijzigde, is die vermelding thans niet meer vereist op de kaart.

Op verzoek van degene die het omgangsrecht heeft in de zin van artikel 5 van het Verdrag betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen, opgemaakt te 's Gravenhage op 25 oktober 1980, kan de rechter beslissen dat op het identiteitsdocument en op het paspoort van het kind wordt vermeld dat ook de instemming van die persoon vereist is om de minderjarige een buitengrens te laten overschrijden.

De rechter brengt de beslissing ter kennis van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar het kind verblijft.".

- Wet van 30 juli 2018 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende een uitreisverbod, de aflevering, ongeldigverklaring en intrekking van reisdocumenten en identiteitsdocumenten voor niet-ontvoogde minderjarigen:

Art. 2. Artikel 374/1 van het Burgerlijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

"Art. 374/1. § 1. In afwijking van artikel 373, tweede lid, kan een ouder die het ouderlijk gezag uitoefent bij ernstige vrees voor een niet-toegelaten reis van zijn minderjarig kind naar het buitenland aan de bevoegde autoriteiten verzoeken dat een Belgisch paspoort of reisdocument op naam van het minderjarig kind, dan wel een Belgisch identiteitsdocument op naam van een minderjarig kind jonger dan twaalf jaar enkel wordt afgeleverd met zijn uitdrukkelijke toestemming. In dat geval mag het paspoort, reisdocument of identiteitsdocument in kwestie enkel worden afgeleverd met de toestemming van beide ouders of ten gevolge van een rechterlijke beslissing.

De Koning bepaalt de wijze waarop de ouder zijn verzoek daartoe moet overmaken aan de bevoegde autoriteiten.

§ 2. Werden er reeds Belgische paspoorten, reisdocumenten of identiteitsdocumenten op naam van het minderjarig kind afgeleverd, dan kan de familierechtbank bij ernstige vrees voor een niet-toegelaten reis van het minderjarig kind naar het buitenland, in het kader van een reisverbod de volgende maatregelen bevelen :

1° de ongeldigverklaring en intrekking van het paspoort of reisdocument op naam van het minderjarig kind;

2° de geldigheid van het identiteitsdocument op naam van het minderjarig kind waaronder zowel een Belgisch identiteitsbewijs van een minderjarige jonger dan 12 jaar als een identiteitskaart van een niet-ontvoogde minderjarige ouder dan 12 jaar moet worden verstaan, beperken tot het Belgisch grondgebied door het seinen van het identiteitsdocument in het centraal bestand van de identiteitskaarten bedoeld in artikel 6bis, § 1, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, overeenkomstig artikel 6, § 11, van dezelfde wet.

Tenzij de rechtbank anders beslist, heeft het seinen van een identiteitsdocument op naam van een minderjarig kind ook de weigering van de aflevering, de ongeldigverklaring en intrekking van het paspoort of reisdocument op naam van dat kind tot gevolg en omgekeerd.

§ 3. De maatregelen bedoeld in § 2, eerste lid, nemen een einde :

1° door een beslissing van de familierechtbank of;

2° bij de meerderjarigheid of ontvoogding van het kind.

§ 4. De griffier brengt de in §§ 2 en 3 bedoelde beslissing ter kennis aan de burgemeester van de gemeente waar het kind is ingeschreven in het bevolkingsregister, alsook aan de minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken en aan de minister die bevoegd is voor Buitenlandse Zaken.

Als het minderjarig kind een andere nationaliteit bezit dan of naast de Belgische, dan meldt de griffier dit aan de minister die bevoegd is voor Buitenlandse Zaken, die de bevoegde overheden op de hoogte zal brengen van de door de familierechtbank uitgesproken maatregelen.".

11. De Gegevensbeschermingsautoriteit stelt vast dat alle wijzigingen van art. 6, §2 van de wet van 19 juli 1991, die door het voorontwerp van wet worden beoogd, kaderen in de toepassing van art. 5.1. c) AVG, in die zin dat de persoonsgegevens waarvan de vermelding niet langer relevant is, worden geschrapt.

b. Wijziging van art. 6, §5 van de wet van 19 juli 1991

12. Daar waar art. 6, §5 van de wet van 19 juli 1991 momenteel in een verplichting voorziet in hoofde van de federale overheid om de technische apparatuur nodig voor de elektronische kaart ter beschikking te stellen van de gemeente, voorziet het voorontwerp van wet op dit punt een wijziging in die zin dat enkel daartoe de mogelijkheid wordt voorzien, hetwelk volgens de Memorie van Toelichting de gemeentelijke autonomie verhoogt. Momenteel is het de verantwoordelijkheid van de Federale Overheid om de technische apparatuur die nodig is voor de afgifte van de elektronische kaart op een eenzijdige wijze ter beschikking te stellen van de gemeente, die er eigenaar van wordt. Door de wetswijziging kan een gemeente, indien zij dat wenst, besluiten zelf de nodige technische apparatuur aan te schaffen en geen gebruik te maken van de apparatuur die haar ter beschikking wordt gesteld en opgelegd door de Federale Overheid.
13. In zoverre deze technische apparatuur louter een modaliteit betreft voor de aanmaak van de kaart teneinde te kunnen voorzien in de afgifte ervan, maar die verder niet gepaard gaat met enige gegevensverwerking, leidt dit niet tot enige bemerking vanwege de Autoriteit. Echter, indien deze technische apparatuur niet louter is bestemd voor de aanmaak en afgifte van de kaart, maar daarbij ook persoonsgegevens worden opgeslagen en verwerkt, moet inzonderheid de beveiligingsverplichting van art. 32 AVG in acht worden genomen.

c. Wijziging van art. 6, §11 van de wet van 19 juli 1991

14. Ingevolge art. 5 van de wet van 30 juli 2018³ werd art. 6 van de wet van 19 juli 1991 aangevuld met §11. Art. 6, §11, lid 4 voorziet dat het seinen zichtbaar is voor de gemeenten,

---

³ Wet van 30 juli 2018 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende een uitreisverbod, de aflevering, ongeldigverklaring en intrekking van reisdocumenten en identiteitsdocumenten voor niet-ontvoogde minderjarigen

Art. 5. Artikel 6 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, laatst gewijzigd door de wet van 9 november 2015, wordt aangevuld met een paragraaf 11, luidende :

" § 11. Het seinen van een identiteitsdocument van een minderjarig kind jonger dan twaalf jaar of van de identiteitskaart van een minderjarig kind ouder dan twaalf jaar, door de familierechtbank bevolen overeenkomstig artikel 374/1 van het Burgerlijk Wetboek, impliceert dat het identiteitsdocument of de identiteitskaart geldig blijft op het grondgebied van het Rijk, maar dat de houder van dat identiteitsdocument of die identiteitskaart daarentegen niet mag reizen, en dit volgens de modaliteiten bepaald door de familierechtbank.

de diplomatieke en consulaire posten, de diensten van de federale politie en de lokale politie en de diensten van de Veiligheid van de Staat. Het voorontwerp van wet wijzigt deze bepaling door de diensten van het Rijksregister daaraan toe te voegen, zodat deze in de hoedanigheid van beheerder van de centrale identiteitskaartenbestanden eveneens kunnen zien dat een identiteitsdocument van een minderjarig kind onder de 12 jaar of dat een identiteitskaart van een minderjarige het voorwerp uitmaakt van een signalering in het centrale identiteitskaartenbestand met toepassing van art. 374/1 Burgerlijk Wetboek.

15. Vóór de wet van 30 juli 2018 diende een maatregel genomen in uitvoering van art. 374/1 Burgerlijk Wetboek te worden geregistreerd op de kaart (art. 6, §2, lid 3, 7° wet van 19 juli 1991), alsook te worden opgenomen in het centraal bestand van de identiteitskaarten en het centraal bestand van de vreemdelingenkaarten (art. 6bis, §1, 2°, k) wet van 19 juli 1991). Voormelde bepalingen (art. 6, §2, lid 3, 7° en art. 6bis, §1, 2°, k) wet van 19 juli 1991) werden ingevoegd door de wet van 22 mei 2014 *tot wijziging van diverse bepalingen ter voorkoming van internationale kinderontvoeringen door een ouder*, maar zijn nooit in werking getreden bij gebrek aan Koninklijk besluit daartoe. Het is evenwel duidelijk dat bij uitvoering van die bepalingen de diensten van het Rijksregister toegang zouden hebben tot de informatie m.b.t een maatregel op grond van art. 374/1 Burgerlijk Wetboek.
16. De wet van 30 juli 2018 wijzigt het systeem zoals vastgelegd in art. 374/1 Burgerlijk Wetboek in die zin dat er geen vermelding meer is op de chip van de kaart, maar wel een signalering in het in art. 6bis, §1 van diezelfde wet bedoelde centraal bestand van de identiteitskaarten (art. 6, §11, lid 2 van de wet van 19 juli 1991). Teneinde de diensten van het Rijksregister ook bij de inwerkingtreding van de wet van 30 juli 2018 toegang te geven tot de informatie omtrent de signaleringen in het centraal bestand van identiteitskaarten, voegt het voorontwerp van wet de diensten van het Rijksregister toe aan art. 6, §11, lid 4 van de wet van 19 juli 1991. Aldus wordt aan de diensten van het Rijksregister dezelfde toegang gegeven als vóór de wet van 30 juli 2018.

Het seinen wordt geregistreerd op initiatief van de minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken, in het in artikel 6bis, § 1, bedoelde centraal bestand van de identiteitskaarten. De beslissing van intrekking of weigering van uitreiking van een identiteitsdocument van een kind jonger dan twaalf jaar wordt eveneens geregistreerd in het centraal bestand van de identiteitskaarten.

Het seinen vermeldt de referentie van de beslissing, de bevolen maatregel en het feit dat de maatregel in de tijd beperkt is of voor onbepaalde duur geldt.

Het seinen is zichtbaar voor de gemeenten, de diplomatieke en consulaire posten, de diensten van de federale politie en de lokale politie en de diensten van de Veiligheid van de Staat.

Het seinen wordt enkel opgeheven op basis van een beslissing van de familierechtbank in die zin.

De Koning bepaalt de nadere regels van het seinen."

17. Vermits hiermee louter wordt verholpen aan een vergetelheid ingevolge art. 2 van de wet van 30 juli 2018⁴ waardoor art. 374/1 Burgerlijk Wetboek wordt aangepast, geeft de wijziging van art. 6, §11, lid 4 van de wet van 19 juli 1991 geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen vanwege de Autoriteit.

OM DEZE REDENEN

oordeelt de Gegevensbeschermingsautoriteit dat de voormelde artikelen van het voorontwerp geen aanleiding geven tot bijzondere opmerkingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.

(get.) An Machtens
Wvd. Administrateur

(get.) Willem Debeuckelaere
Voorzitter,
Directeur Kenniscentrum

---

⁴ Zie voetnoot 2.